

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Kossuth Lajos-
uteza 37. szám Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTOKON.

Felelős szerkesztő: Dr. TERHES SÁMUEL.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Deák Ferencz-u.
8. sz. a. a könyvkereskedésben
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyiltér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábas petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél arked-
vezmény.

Nyiltér:

Egy sor 40 fillér

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont” kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.

A vármegye ünnepe.

Gömör-Kishontvármegye törvényhatósága f. hó 18-án városunkban tartotta rendes tavaszi közgyűlését Hámos László főispán elnökelete alatt.

Régen láttunk a megyei székház termében együtt annyi előkelőséget mint ez alkalommal, régen láttuk a vármegye bizottsági tagjait oly szép számban megjelenni mint most, mikor választás kitzúve nem volt.

A vármegye minden vidékéről eljöttek, hogy tanul és részesei legyenek annak a lélekemelő, szép mozzanatnak, mikor a becsületes, tisztességes és az igazi kötelességtudáson is felülemelkedő buzgalommal végzett munka a nyilvánosság előtt is elismertetik, mikor Bornemisza László alispánnak, ki a nehéz közpályán már oly régóta működik, a legfelsőbb elismerés és kitüntetés jele: a vaskorona-rend mellére tűzetik.

A megyei ismert előkelőségek között ott láttuk: Farkas Ábrahám, Szentiványi Árpád, Kubinyi Géza és Putnoky Móríc sz országgy. képviselőket, Sulyovszky Istvánt gróf Andrássy Denes uradalmi kormányzóját, stb. stb. A zöld asztal körül a megye színe-java helyezkedett el s a karzatokat díszes hölgykoszoru foglalta el.

Hámos László főispán üdvözlő szavakkal nyitotta meg a közgyűlést melynek elején szép beszédet intézett Bornemisza László alispánhoz, ki most tölti be alispáni működésének 18-ik évét s a főispán szerencsésnek érzi magát, hogy kipróbált régi jó barátjának és munkatársának: a vármegye köztisztviselőiben és szeretetben álló első tisztviselőjének a királyi legfelsőbb elismerést tolmácsolhatja s átadhatja a kitüntetés külső jelét: a vaskorona-rendet, melyet a legjobb kívánságok kíséretében tűz az ünnepelt mellére.

Az ünnepélyes aktust harsány éljenzés kísérte, mire kerületünk szeretett orsz. képviselője: Farkas Ábrahám emelkedett szólásra s ekként üdvözölte a kitüntetett alispánt:

„Most 18 éve annak, hogy e megye közönsége azon nagy feladat előtt állott, kit valasszon meg vezereznek, kit hívjon meg az alispáni székbe? nagy gondot adott, különösen akkor, midőn egy kimagasló nagy anszán helyet kellett meitó utóddal betölteni; nagy gondot azért is, mert hala Istennek, sok jeles közül volt modjában választania; — ekkor, — ily körülmények között nyerte meg a nagy kitüntető bizalmat, megyénk egyik ősi családjanak — ifjai erőben levő nagy tudásu — nagy reményekre jogosított tagja: Bornemisza László.

Es e bizalom, e várakozás bizony bevált tényesen, igazolva lett az által is, hogy azóta az ismétlődő ciklusokban újra és újra, egyhangulag nyilatkozott meg iránta a megye bizodalma.

Most ezen ünnepélyes pillanatban pedig, a legmagasabb királyi kegy tényes sugara szentesítette azt; — adott igazat nekünk, hogy bizalmunk igazi volt.

Engedje meg azonban ünnepeltünk, hogy magas kitüntetéséből mi, e megye közönsége részt kerjünk, mert az ő dicsősége éppen ugy a miénk is.

Nem kisebb lesz ez így, nem fogy ezáltal, de hatványozva, tényesebben díszíti az ő téri mellett.

Es most arra kérem, engedje meg, hogy kiérdemelt koszorújához oda tűzhessük az őszinte szeretet, bizalom és nagybecsülés virágait.

Fogadja ezt Gömörmegye közönségétől szívesen és legyen meggyőződve arról, hogy legfőbb óhajunk, reményünk azon erzelemben összpontosul, hogy szeretett alispánunk legyen meg igen soká jó és bálsorsban vezérünk.”

Szavai nyomán felharsant a lelkes éljenzés, mire Szentiványi Árpád országgy. képviselő szolt s hangsúlyozva azt, hogy a kitüntetés értékét nagyban növeli az, hogy a vármegye tisztikara és megyebizottsági tagjai szívvel-lelekkel osztoznak az alispán örömeiben es ezek nevében, kik mindig őszinte elismeréssel vannak a megye érdekeit odaadó hűséggel es lelkiismeretességel támogató alispán működése iránt, azt kívánja, hogy a haza, a vármegye es családja érdekeiben az ünnepelt sokáig éljen!

Élénk éljenzéssel fogadtak a beszédet, mire még Hevessy Benedek szolt, ki ugy veszi a kitüntetést, mint a becsületes munka eredményét s azt kívánja, hogy a kitüntetés táplálja tovább is az alispán hazaszeretetét és növelje munkacerejét.

Erre általános figyelem közt emelkedett szólasra a kitüntetett alispán: Bornemisza László s élte legszebb pillanatában — mint mondá — lelke melyeből megindítatva hálás köszönetet mond első sorban ő Felségének a királynak a kitüntetésért, majd Hámos László főispánnak és többi barátainak a nem várt figyelmes megemlékezésért, majd a vármegye közönségehez fordulva elfogódva mond köszönetet a bizalom és nagyra-becsülés ez újabb nyilvánításaert. F. hó 29-én 18 éve lesz annak, hogy a megye bizalma az alispáni székbe emelte s a többször tapasztalt elismerés igazolja, hogy a becsületes munka, a tisztesség, a törvénytisztélet es méltanyosság nyilt ösvényén folytatott pályáját eddig helyesen, közmegelegetésre futotta be; éppen ezért igyekezni fog jövőre is ez uton becsülettel es tisztességgel haladni. A megye javának előmozdítására irányuló munkásságát mindaddig, mig képessége engedi s a megye közönségének bizalmat bírja, felajánlja s kéri ehhez tisztársai es a vármegye közönségének támogatását.

Frenetikus taps es éljenzés közben fejezte be az alispán lendületes beszédét, mely után a főispán a közgyűlés tárgysorozatát vette elő s Lukács Geza főjegyző az alispán jelentését olvasta fel.

Az alispán jelentését a közgyűlés tudomasul vette s a főispán kegyeletes szavakkal emlékezett meg Nagyrőcze elhunyt polgarmestereről Stefanicsok Károlyról, kinek emlékét jegyzőkönyvbe veszik s a gyászoló családhoz részvetiratot inteznek.

A vármegyei házi pénztár zárszámadása tudomásul vételett.

Hámos László főispán Komáromy István vármegyei aljegyzőt tiszteletbeli főszolgabíróva nevezte ki.

Különös érdeklődést keltett a Garamvölgyön: Helpán felállítandó gyógytár kérdése, melylyel már máskor is foglalkozott a közgyűlés. Zajacz Karoly ugyanis Helpán egy személyjogu gyógy-

TÁRCZA.

Sirató.

— Kalas Annuska halálára. —

Fujdogál a tavaszi szél,
Ebresztgeti a világot . . .
Kék ibolya nyilásakor
Elhervasztott egy virágot.
Tavaszi szél, mért is lettél
Hideg ősi szellő?
Sirasd, sirasd az Annuskát,
Te vándorló felhő!

Jaj de busan huzzák azt a
Kis harangot, nagy harangot!
Most temetik az Annuskát,
A kacagó, vig galambot.
Nem kacagasz már, galambháznak
Szárnyatört galambja!
Sirasd, sirasd, te búbanat
Zokogó harangja!

Jertek ki a temetőbe,
Ti mezei kis paesirták!
Daloljátok köröskörül
Az Annuska könnyes sirját!
Zengje vissza, zengedezze
Erdő, mező, róna . . .
Sirassa meg a viola,
Sirassa a rózsá!

Erted, Annus, szememből is
Könyet fakaszt a búbanat,
Mert szeretted az én szegény,
Porladozó jó anyámat.
Százszor mondta: milyen szépen
Elmulattál véle!
Százszor mondta, hogy angyal vagy
Vagy annak testvére.

Elni is fogsz, bár meghaltál,
Az én dalos lángszivemben:
Emlékedet híven őrzöm.
Talan senkise hibebben.
Téged látlak mosolyogni
Kertben, retea, halmon . . .
S ha föl kacag egy-egy galamb:
A te hangod hallom.

Megáldom a nyugvó helyed
Ezer bimbófakadaskor,
Teleszórom dalvirággal
Fülemile csattogáskor.
Dalvirággal, melynek nem árt.
Ősi szél fuvalma . . .
Havas télben is virítson
A te sirod halma!

Pósa Lajos.

Egy jubileum.

„Kedves Palikám!

E hó 10-én, papi pályámon a 25-ik évet töltöm be. Kerülve az ünnepeltetést, nyilvánosságot, tépett

kis fészke csendülén — a sok, átviharzott fájdalom enyhítőjeül óhajtom e napot tenni — főleg megmaradt enyéim számára, — testvérek s egy-két jóbarát köreiben.

Hivlak azért Téged, — Titeket, lelkem jó barátait — szívem meleg szeretetével az én szerény — régóta már csak bánatot zengő fészkeembe, erre a napra, részt venni az édes öröm egy pár cseppje után vágyó szívnek, az összeomlott éden romjai alól kicsillanó — pillanatnyi boldogságában!

Hadd legyen az én életem viharos tengerén, a baráti szívek részvételével egy kis virányos szigetté varázsolva e nap, a hol a háborgó hullámokon hanyattott lelkem — egy órácskára megpihen! Az Isten nagy kegyelmének veszem, ha ezt is . . . ezt a csöppet megadja szeretete gazdag tárházából!

Jöjjetek el azért a szerető szív hívó szózatára örömmel . . . szívesen, — nem ünnepelni azt, de örülni vele!

Tart karokkal, szerető szívvel várunk — s főleg én Téged ölelő igaz barátotok Osgyán, 1904. márcz. 3.

Lajos.”

(Palikám! Ha eljössz, itt **köztünk fiatalok** közt **megfiatalodol** . . . de ha elmaradnal, — akkor örökre **öreg** maradsz és örökre **öreg** harag ér! . . .)

Ez a levél mindent megmagyaráz.

Meghív, beszél és jellemez.

Ritka szerénységgel és nagy szeretettel hív egy jó barátot, egy ritka szép örömmünnepre: 25 éves jubileumra.

Megható egyszerűséggel beszél a rögös papi pályán eltöltött 25 évről; a legnemesebb szolgálatban negyedszázadot megért életnek fájo emlékeiről. Szól egy haj-

A tavaszi és nyári idényre

a férfi és fiuöltönyök megérkeztek, a nagyérdemű közönség b. figyelmét felhivom ezen nagy választéku ruharaktarra.

Maradok kiváló tisztelettel

REISZ M.

tár felállítására kért engedélyt, az áll. vál. azonban az egészségügyi bizottság és a főorvos véleménye alapján nem ajánlotta a kérvénynek a miniszterhez pártolóan való felterjesztését. A 4 garami község képviselőtestület többsége sem támogatta a kérvényt, sőt ellene foglalt állást.

Kubinyi Géza szólalt fel ez ügyben, s felsorolta eddigi működésének igazán számottevő eredményét. Mint a kerület orszgy. képviselője, a szolgabírói hivatal és a vasut érdekében sokat fáradozott, s lépéseket tett már járásbírói állás teremtéséért is, mely után egy járásorvosi állás szervezését vette célba. Szerinte egy 14000 lakossal bíró vidéknek rendes gyógytár kell, s a közérdek szempontjából kéri, hogy az áll. vál. javaslatát változtassa meg a közgyűlés. Hevessy Benedek is hozzájárult ehhez, Bornemisza László alispán azonban időelőttinek tartja a gyógytár kérdését, mert a Garamon a pótdó 60%, sőt helyenként 90% is. Két uradalmi orvos van, ezek gyógytárt tartanak, mely a herceg tulajdona, s ez évtizedek óta fentartatik. A miniszter már háromszor utasította el a kérvényt, s ő ajánlja az áll. vál. javaslatát elfogadásra.

Szavazásra bocsátván a kérdés, a jelen voltak többsége az áll. vál. javaslatát fogadta el, s így a helpai gyógytár felállítását a vármegye nem javasolja.

Farkas Ábrahám indítványát, mely szerint a vármegye helyesli az alkotmányos jogrend fentartása és biztosítása s a békés kibontakozás lehetővé tétele érdekében történt lépéseket, s Thaly Kálmánt és gróf Tisza István kormányelnököt ez alkalomból melegen üdvözli s a kormányelnök személye és működése iránt bizalmát nyilvánítja — a közgyűlés elfogadta.

A pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőségnek a megyei alapok múlt évi kezeléséről és állásáról beterjesztett jelentése és zárszámadása tudomásul vétetett azzal, hogy a számvizsgáló bizottság az alispán elnöklete alatt az alapok nyilvántartását vizsgálja meg és a májusi közgyűlésen jelentést tegyen róla.

A vármegyei bizottsági tagok 1904. évre érvényes kiigazított jegyzéke tudomásul szolgált.

Sárosvármegye közönségének a vándorzi-gányok kóborlásának megállítására vonatkozó s a képviselőházhoz intézett felirata azzal vétetett tudomásul, hogy vármegyénk már ez ügyben feliratot intézett az országgyűléshez, de ez nem részesült kedvező elintézésben. — Hontvármegye közönségének az egy gyermek rendszer elleni óvintézkedések ügyében a kormányhoz intézett feliratát vármegyénk is helyesli, hozzájárul s az ügy tanulmányozását javasolja. — A megyei székház villanyos világítására vonatkozó szerződést megerősítette a közgyűlés s a tamásfalai körjegyző választás ügyében beadott felebbezés folytán a vizsgálatot elrendelte.

* * *

Ezután a közgyűlést Hámos László főispán fel-függesztette s a földmívelésügyi miniszter által kitüntette hosszú időn át egy gazdánál szolgálatban levő gazdasági cselédeknek és munkásoknak adta át a diszkle-

dan hangos, dalos — de ma már csak bánatot zengő, megtépett családi fészekről: az osgyáni ev. paplakról.

Es a legszebb közvetlenséggel jellemez. Saját szavaival, bizalmasan közölt érzéseivel jellemez egy a fáj-dalmakban megtört, a bánatban megedzett — és az „édes öröm egy pár csepje után vágyódó“ szívet. Az élet háborgó hullámain sokat bányatott — s legalább egy rövidke órára megpihenni vágyó, hívó lelket. Költői lelkü, vallásos embert. Költőt és papot. Az evangéliumi szeretet vallásának felszentelt papját — s a krisztusi szeretetnek Istentől ihletett költőjét. A ki a megtestesült szerénység, komolyság s a szeretet maga. És példásan jó, gondos családapa.

S ez a férfiú — de hát ki ne ismerne rá? az osgyáni evang. egyháznak lelkesze, a kishonti ev. esperesség főjegyzője: *Kemény Lajos*.

Ő hívta meg a fenti lélekkel jellemez jöbarátait apostolkodása 25. évfordulójának megünneplésére. Helyesebben nem is ünneplésre, csak az édes öröm egy pár csepje után vágyó baráti szívnek — az összeomlott éden romjai alól kicsillanó — pillanatnyi boldogságát akarta megosztani velök.

Hej! Mert 25 év alatt sok vihar viharzott át e szíven. Sok fájdalom sebezte meg azt!

25 évvel ezelőtt *Rozsnyón* volt segédlelkész a nagy-nevű *Czékus* püspöknél. Itt ismerkedett meg annak költői lelkü, nagy és nemes szívü szép leányával *Emiliával*. S a rokonlelkek csakhamar megértették egymást. Szíveik közös vágyban dobogtak meg.

S midőn a *makói* ev. egyház papjával hívta meg az ifju *Keményt*, odavitte már mint feleségét, szíve választottját is.

Majd *Osgyánba* jöttek. S itt 16 évi idillikus boldogságukat, puha fészkeket a derült, mosolygó égről hirtelen lecsapó villámként egyszerre megsemmisítette, szétépte a kérlelhetlen halál, mely az imádott hitvest 4 kiskorú gyermek szerető édes anyját kiragadta az élők sorából, az ölelő karok közül.

S azóta elnémult az osgyáni parochián a jókedv. Elhalt a dal. Elnémult az előbb vidám szerelmet, édes boldogságot zengő lant.

Majd szépséges, felnőtt, eladó lányát is el kellett temetnie.

De az Isten hűséges szolgálója, a törhetetlen hitnek

velet és 50 korona jutalmat — Az öreg cselédek megjelentek a nagyteremben s átvették a főispán szép be-széde után a jutalmat. A kitüntetettek ezek:

1. Mihály Gergely 55 év óta szolgálja Simonyi községet.
2. Pál Márton Dusan 50 éve van (Hámos Aladár).
3. Nam (Znam) János 46 év óta Alsó-Balog község.
4. Kovács János 36 év óta Hanván (Hanvay Zoltán).
5. Tóth János 31 év óta Runyán (Jankovits Mik-lósné).
6. Bakkay István 25 év óta Deresk (Lefkovies Lázár).
7. Vattay Gedeon 32 év óta Zádorfalán (Deme Sándor).
8. Német János 32 év óta Rozsnyón (Sziklay Géza).

A kitüntetettek hálás szívvel köszönték meg a díszes oklevetet és a jutalmat.

* * *

A közgyűlés terme csakhamar kiürült s ezután következtek a tisztelgések vármegyénk ünneplő alispánjánál, kinek a királyi kitüntetés alkalmából módja volt meggyőződést szerezni arról, hogy milyen nagy számban vannak az ő igazi jöbarátai, tisztelői és nagyrebcsülői, kik nemcsak hivatalos működéséből kifolyólag, de általában a köztéren és társadalmi szereplése során őszintén szeretni és tisztelni tanulták a nagytudású, igazságos és méltányos tisztviselőt és magánembert egyaránt.

A hivatalos helyiségben első volt a vármegyei tisztviselők impozans bevonulása. A tisztelgők félkört formáltak s előlépett szónokuk Lukács Géza főjegyző, ki az alispán érdemeit szép szavakkal méltatta. Különösen kiemelte, hogy az alispán a kormányzatára bízott hajtó s a tisztikart mindig bölcsességgel és igazság-szeretettel vezette, s ezért nemcsak a tisztikarnak, de a vármegye közönségének önzetlen elismerését is méltán kiérdemelte s a tisztviselők megbonthatlan phalanxként csoportosulnak körülötte. A megye történetében mara-dandó emlék lesz az ő működése és mai kitüntetése, mely alkalommal igazán magasztos, s szép ünnepélyt rendezett spontán a vármegye. Ez ünnep keretében részt kívánnak a tisztviselők s hozzák magukkal szívüknek a gyémántnál fényesebben ragyogó szeretetét, megbecsülé-sük és tisztelőik igaz érzését. — Lendületes beszédét jökívánatokkal fejezte be, mire a lecsendesült éljenzés után Bornemisza László alispán meghatva mondott köszönetet, „Ha van e napnak nagy jelentősége — ugy-mond — és a kitüntetésnek ténye, ez a tisztviselőkre; az én kedves munkatársaimra, kiket mindnyájukat egy család tagjainak tekintek, sugárik vissza“ Jölesz érzéssel köz-szöni meg a tisztviselők üdvözlését és jökívánatát, rámu-tat a reájuk váró nagy feladatokra, s örömmel látja, hogy az ő régóta várt napjuk hajnala már hasad, s arra kéri, hogy ne lankadjanak, ő továbbra is szívesen lesz első munkás, s a míg csak lehetséges hivatalos és magán-uton együtt kíván maradni tisztársaival barátságos jó viszonyban.

Ezután a küldöttség tagjaival kezét szorított s ekkor Hámos László főispán, majd Szeniványi Árpád üdvözölték hivatalos helyiségeiben is az alispánt.

Rimaszombat, Dobsina és Rozsnyó vá-rosek küldöttségeit fogadta azután az ünneplő férfiú. Dr. Kovács László városunk polgármestere volt az első szónok, majd Szontagh Béla dobsinai és végül Szik-lay Géza rozsnói polgármester mondta el üdvözlő be-szédjét.

Az alispán megleghangon válaszolt s különösen hosszasan szólott a rimaszombatiakhoz, mert hiszen ő rimaszombatinak vallja magát, s a város közönségéhez és előjáróságához a barátság meleg érzete köti. A többi városok küldötteinek is szívesen köszönetet mondva; biztosította őket, hogy mint eddig 18 éven át, ezután is védeni fogja a városok érdekeit.

hirdetője e reneteg csapások sulyát megadással, keresz-tyéni türelemmel hordozta vállain.

Az Isten szőlőjének buzgó megmunkálásában és árváinak gondos nevelésében teltek el szomorú napjai.

Ajkairól, szeméből eltűnt a mosoly, de szívéből nem halt ki a szeretet és a mélyseges hit.

Lantján a mélyseges hitnek és a krisztusi, minden szegényt átölelő szeretetnek gyönyörű énekei és költői imái zendültek meg és zengnek mind szebben és szebben a mai napig.

Ismeri e fenséges imákat, e zengő énekeket nem-csak Osgyán, nemcsak Rimaszombat. Ismeri ma már e hazában minden protestáns gyülekezet, sőt a más val-lásuak közül is számosan.

S ez a mély érzésű ember, a kiváló költő-pap kerül, félve kerül minden ünneplést, minden nyilvánosságot. Az nem az ő érzékeny, szerény lelkének való.

Papi pályájának folyó hó 10 én töltötte be 25 évét.

E napot „a sok átviharzott fájdalom enyhítőjeül“ óhajtottá tenni — főleg megmaradt édes anyém szá-mára, — testvérek s egy-két jöbarát körében — mi-ként maga írja.

A család összegyűlt. A jöbarátok — *Glaufl Pál* kishonti ev. főesperes, *Liskay János* esperes, *Hüvössy Lajos* pokorági ev. lelkész; szomszédja: *Zatyko János*, pongyeloki ev. lelkész; *Hegedüs János* osgyáni róm. kath. plébános; *Hamaliár Lajos* egyházfelügyelő; to-vábbá Dr. *Zehery István* törv. orvos és *Geduly Géza* gyógyszerész feleségeikkel együtt, mint a mely családó-kat a rokoni viszonynál is bensőbb szeretet csatolja az osgyáni árvákhoz; *Langhoffer Viktor* kir. aljárásbíró és *Petrivalszky Károly* osgyáni tanító — mind készséggel megjelentek a hívó baráti szóra, hogy örüljenek vele.

Es mi csodás, megható volt ez öröm-ünnep is! Reggel csupán családjának tagjaival elment a templomba háláimát mondani az Urnak. A templomból ki a teme-tőbe, ott szunnyadó kedveseinek sírhantjaihoz.

Délben érkeztek meg lelkének jó barátai.

Es örültek, azaz hogy sirtak is vele együtt ők is.

... Mi pedig tisztelettel és szeretettel hajtjuk meg lobogónkat *Kemény Lajos* a nemes ember, a türelmes költő pap s lapunknak régi, aranyzavú munkatársa előtt.

Áldja meg és éltesse őt a Mindenható még soká, soká!!

A következő deputáció a kereskedelmi miniszterium ügykörébe tartozó hivataloké volt. Az államépítészeti hi-vatal, a posta- és távirtda, a vasut hivatalfőnökei jelen-tek meg. *Jurasko* Jakab főmérnök volt szónokuk, ki örömmel hivatkozott arra, hogy évek hosszú sora óta tanui az alispán áldásdus működésének, s üdvözlő őt a nehéz és sikeres munka elismerése alkalmából. Az ün-nepelet szívesen szavakkal mondott köszönetet, mire be- vonult a községi és körjegyzők monstre deputációja. Szónokuk *Fölflöldy Ottmár* vályi körjegyző elnök volt, ki a vármegye első tisztviselőjét — mint a községi és körjegyzők tönökét — meleg szeretettel és tisztelettel üdvözli annál inkább, mert az alispán a jegyzőket min-díg atyai jóindulatában részesítette s őket böles taná-csokkal látta el.

Az alispán őszinte köszönetet mondva hangsúlyozta, hogy egy ügy szolgálatában állanak s el kell ismerni: hogy a jegyzők a nemzet legnagyobb munkával elhal-mozott napszámosa és sokszor legnagyobb elismerésre méltón. becsülettel végezték és végzik a dolgokat. Most a rendezés előtt állnak, s ha eddig a hatáskörükbe utalt nemes czélokot reménytelenül szolgálták, kétszeres köte-lesség, hogy most, mikor a remény sugara felecsillant, az elvállalt feladatokat akarják és tudják teljesíteni. Kéri továbbra is a községi és körjegyzők testületének jóin-dulatát.

Ezzel a tisztelgések véget értek.

* * *

Délután 2 órakor a kaszinó régi helyiségében 200 terítékű bankett volt, melyet Frank Menyhért megle-gedésre szolgáltattott.

Csakhamar megindultak a pohárköszöntők; az elsőt *Hámos* László főispán mondta a királyra, majd közélé-tünk vezéralakja *Molnár Jozsef* szép tőszóban éltette az ünneplő alispánt. Dr. *Kovács* László polgármester *Hámos* László főispánt éltette, mire *Bornemisza* alispán hálás köszönetet mondott a lelkes ünneplésért s éltette a vármegye közönségét, különösen a jelenvöletakat. *He- vessy* Bertalan az ünneplő családját, *Glaufl Pál* az al-ispánt mint embert köszöntötte fel. *Baksay* István kir. tan., *Mariássy* Andor, *Mihalik* Dezső, *Komáromy* Ist-ván és *Bazilidesz* Gusztáv éltették lelkes szavakkal az alispánt, *Lengyel* László verses felköszöntőt mondott, Dr. *Veres* Samu pedig költői képekben gazdag, lendüle-tes pohárköszöntőben éltette az alispán kedves nejét.

A jól sikerült, kedélyes bankett, melyen az ételek és italok is igen jők s a kiszolgálát kifogástalan volt, estefelé ért véget.

A kaszinó közgyűlése.

A rimaszombati kaszinó díszes új helyisé-gében első közgyűlést f. hó 20-ikán tartotta Kubinyi Aladár elnöklete alatt.

A közgyűlés iránt nem mutatkozott nagy érdeklődés, s különös vonzó tárgyak nem is voltak kitűzve. Egy kimagasló mozzanat volt a Kubinyi Aladár elnök szép jelentése, melynek némely része magas színvonalú, lendületteljes, s a jelenvöletak azt általános figyelemmel hall-gatták. A közgyűlés *Baksay* István indítványára elhatározta, hogy a beszéd a „Gömör-Kishont“-ban közzététtetik.

A közgyűlésen mintegy 40—45 tag volt jelen s Kubinyi Aladár elnök üdvözölve a tago-kat, következő jelentéssel nyitotta meg a gyűlést:

Az 1903. évről igazgató elnöki jelentésemet követ-kezőkben van szerencsém előterjeszteni:

A kaszinó életében a múlt évhez nagy esemény fűződik.

A múlt év december havában hagytuk el azt a helyiséget, melyben kaszinónk hosszú évek során élte le napjait. Beköltöztünk díszes, új otthonunkba.

Első közgyűlésünket tartjuk ma e teremben

A miért, -- mint ez egylet elnöke — egy évtize-den át céltudatosan, nehéz viszonyok között küzdöttem, — lelkem egyik torró vágya teljesült.

Ma kaszinónk úgy van elhelyezve, a mint ezen egylet decorumának megfelel.

Fogadják nagybecsű támogatásukért hálás köszö-nelem nyilvánítását! Azt hiszem, a kaszinó javát mun-káltam.

Lelkem forró óhajtása, hogy ez az év a kaszinó életében legyen egy új korszak kezdete; szilárduljon egységében, ifjodjon meg erejében!

Ma a kaszinónak nem az a feladata, a hivatása többé, mint a multban volt.

Az idők változtak, változniok kell beltartalmukban az intézményeknek is.

Mig előbb a politikai élet gyűpontjai voltak, majd a honfi bánat oda vonult vissza, a honfi szív ott mun-kálta hol nyíltan, hol titkon alapjait egy szebb jövőnek.

Ma a politikai élet sorompója nyitva áll, azok a gyakran magas hullámverések úgy sem férnének be ilyen egyletek szűk medrére: kimosnák a medret, szétszaggat-nák a partokat.

Nem lehet feladata a kaszinónak az sem, hogy a nemzetet felekezettek szerint széttagolja, a káté felett a világ napirendre tért.

Nem lehet exculsi vitás fészke, klikkek meleg ágya. Kizáróan nem lehet csak a szórakozásnak, a mu-latságoknak kedvező tanyája sem.

A kor ma többet és mást is kíván a kaszinótól. A kaszinó társadalmi egylet, társadalmi téren van missiója.

Csak behunyt szemmel lehetne azt állítani, hogy társadalmi téren nincs irtani való, a gyomok fel nem burjánzóttak.

A kaszinó a maga missióját kell, hogy a társa-dalmi élet tisztábbá és tartalmasabbá tételében, az ellen-tétek kiegyenlítésében, a honpolgárok összeforrasztásában keresse.

Kossuth Lajos halálának 10-ik évfordulóján, jelen-tésem szűk keretében csak egyet emelek ki.

Nem tagadhatjuk, hogy a multak árnyai, bár na-gyon megfogyva, de még mindig itt-ott kísértének.

Az 1848. lerombolta a válaszfalat a nemes és nem nemes között, legjobb és legnemesebb democraticus

gondolattal a nem nemeseket az alkotmány sánczaiba emelte.

A történelem tanúságtételével állana harcra az, aki a magyar nemesség érdemeit letagadni, csillogó érényeit meglátni nem akarná.

Másrésről elvakultság lenne az is, ha valaki a nem nemeseknek szintén nagy horderejű és tiszteletré méltó érényeit, különösen termelő munkásságát, nagyra nem becsülné.

Igaztalanok volnánk, ha el nem ismernénk azt is, hogy voltak és vannak hibái úgy egyiknek, mint a másiknak.

Távol vagyunk 1848 tól, nagyon távol; — itt az ideje, hogy az ellentétek, az előítéletek teljesen megszűnjenek, elsimuljanak.

Szerény nézetem szerint a nemeseknek és nem nemeseknek fel kell venni, elsajátítani, egymás érényeit és kölcsönösen levetkezni hibáikat, ha ennek szüksége köztudattá, közmegegyezésé válik; — a társadalmi élet tisztább és tartalmasabb lesz a nemzet érzelmében és testeiben össze forr.

Még egy szükséges mindenek felett! Több idealizmus! Az idealizmus conserváló lelke a társadalomnak, a hol ez kihalt, ott a materialistikus felfogás lenyűgöző magasabb szárnyalását.

A mai nap fontossága, a midőn új otthonunkban első közgyűlésünket tartjuk, készítették ezek elmondására, méltóztassanak szavaimat annak a lelkesültségnek, annak az odaadásnak tulajdonítani, a melylyel úgy most, mint mindig az egyet javát szolgálni kívánom.

A kaszinó mult évi belétele mozgalmasabb volt. Beható számítások és tanácskozások után elhatározta az egyet, hogy otthonát ezen városi bérház emeleti részébe teszi át.

Rimaszombat városával 1200 korona évi bér mellett a bérleti szerződést 20 évre megkötöttük s az épület eladása esetére fenntartottuk az elővételi jogot is.

A helyiségek a kényelmi igényeknek megfelelően teljesen átalakítottak, felszereltettek, a villanyvilágítás bevezettetett.

Az átalakítási és berendezési költségek 7495 koronára ruktak, a villanyos berendezés pedig 12 évi részletben 208 korona 80 fillérrel lesz törlesztve.

Készpénzbeli vagyonunk nagy részét befektettük, az öt darab takarékpénztári részvény, 7 darab polgári kör részvény és még 1073 korona 51 fillér készpénz is megmaradt.

A kaszinó további fenntartása sokak aggodalmát keltette fel, gyökeres intézkedések, különösen a tagdíjak emelése hozattak szóba.

Tisztelettel jelentem, hogy a számvizsgáló bizottság által 1894. évre előkészített, s a választmány részéről elfogadott költségvetési előirányzat, melyet lesz szerencsém bemutatni, a helyzetet egyáltalán aggodalmassá nem teszi, bevételeink kiadásainkat teljesen fedezik, a nélkül, hogy gyökeres intézkedésekre, különösen tagdíjemelésre lenne szükség.

Egyelőre azonban vágyainkat korlátoznunk kell, a kiadásainknál a legszigorubb takarékoságot mellőznünk nem szabad.

Jelenthetem, de magok a tisztelt egyleti tag urak is tapasztalhatták, hogy helyiségünk sokkal látogatottabb, billiárd és kártyajóvedelmünk tetemesen emelkednek.

Tagjaink száma előbb már vagy egy évtizeden át 165—170 között váltakozott, ma már új év óta 183-ra emelkedett.

Mindzek arra engednek következtetést vonni, hogy kaszinónk további fenntartása felől aggodni nincs okunk, de sőt, felvirágzását bizton remélhetjük.

A mult évben két ünnepélyt tartottunk, márczius 15. ét és a Rákóczy-ünnepét; mindkettő fényesen sikerült.

Jövőben nagyobb súlyt kell helyezni a kaszinói életnek felélénkítésére, különösen az ismeretterjesztő estélyek meghonosítására is.

Nem fejezhetem be jelentésemet a nélkül, hogy társadalmunk egyik vezéralakjáról, — a kit több mint egy negyed század óta tagjaink között tisztelhetünk, — meg ne emlékezzem.

Annak a magas királyi kitüntetésnek fényéből, a mely Bornemisza László, vármegyénk köztisztviselőben és szeretetben álló alispánját érte, egy pár fény sugar mi reánk is vetődik, mi büszkén valljuk őt magunkénak.

Azt hiszem, hogy az igen tisztelt közgyűlés helyeslésevel találkozom, az igen tisztelt közgyűlés érzelmének adok hű kifejezést, a midőn őt egyetünk nevében ez alkalommal tiszteletteljesen üdvözlöm azon megnyugtató, azon felemelő tudattal, hogy a legfelsőbb királyi kegy az ő kitüntetésében az igaz érdemet honorálta.

A lelkes éljenzéssel fogadott elnöki jelentés után olvastatott a mult évi számadás, melyet a számvizsgáló bizottság s a választmány már megvizsgált és jóváhagyott. E szerint a mult évi bevétel: 13742 kor. 45 fill. Kiadás: 13074 k. 59 fillér volt, s így átvitel az 1904-ik évre 667 k. 86 fillér. A vagyon 1903. évi december 31-én 2213 kor. 51 fillér, melyről leltár készítettet.

A közgyűlés Zachar Gusztáv pénztárnoknak buzgó működéseért elismerést szavazott s a felmentvényt megadta.

Az 1904-ik évre a költségelirányzat bevételi és kiadási összegében 7445 kor. 32 fillérrel állapított meg.

Határozatilag kimondotta a választmány, hogy: 1. az évi 20 korona tagságdíj ezután 1/4 évenként szedetik be; 2. a kaszinó vagyonát képező takarékpénztári részvények deponáltatnak a takarékpénztárnál megőrzés végett; 3. nők olvasótagokként 10 korona évi díj fizetés ellenében felvétetnek.

A vigalmi és ünneprendező bizottság tagjává lettek: Dr. Löcherer Tamás alelnök, Fábry János, Kolbay Sándor, dr. Kovács László, dr. Terhes Samu, Cseh István, Dr. Baksay Dezső, dr. Glauf Pál és Hamaliár Lajos ujak, Baksay István, Czinke István, Lukács Géza, Molnár Jó-

zsef, dr. Kármán Aladár Medveczky Sándor, Komáromy István, Ternyey János, Törköly József és dr. Veres Samu.

Czinke István indítványára kimondták határozatként, hogy a bizottság kötelességévé tétetik az ismeretterjesztő felolvasó estélyek rendezése. — Több kisebb indítványok tárgyalása és elfogadása után Baksay István a közgyűlés elismerését és hálás köszönetét tolmácsolta a kaszinó helyes és bölcs vezetéseért Kubinyi Aladár elnöknek, kinek zajos éltetésével nyert befejezést a közgyűlés.

Meghívó

a gömör-kishontvármegyei gazdasági egyesület 1904. évi márczius hó 27-én délután 2 órakor, Tornallyán tartandó rendes közgyűlésére.

Tárgyak:

1. A mult évi pénztári számadás előterjesztése.
2. 1904. évi költségelirányzat.
3. A csikólegelő 1904. évi költségelirányzata.
4. Az egyesület 1904. évi működési tervzete.
5. Ügyész jelentése az alapítványi kamat- és tagdíj hátralékokról.
6. Folyó ügyek (legelő eladás).
7. Indítványok.

Putnok, 1904. márczius 11.

Lakner László, titkár.

Kubinyi Géza, elnök.

Színház.

A kritikának legelső és alapfeltétele, hogy komoly legyen. Sajnálatos dolog, hogy különösen a szini kritika terén ezzel a komolysággal nagy ritkán találkozunk. Maga a fővárosi sajtó is ebben a tekintetben bizony a legtöbbször a reklám szolgálatába szegődik pedig ez nagy hiba. A vidéki sajtó a színházi kritikáknál legtöbbször az agyondicsérés methodusát követi. A legtöbbször indokolt is ez a methodus, mert Thália papjai bizony a legtöbb esetben rászorulnak egy kis dicséresre és a sajtónak kötelessége, hogy Thespis kordját tőle telhetőleg kiségitse a hírből. Minden máskép van azonban, ha egy olyan színtársulattal állunk szemben, a mely nem szorul a sajtó támogatására, a mely ingyen reklám nélkül is képes a közönség érdeklődését megnyerni. Ilyen a helyzet Mezei Kálmán városunkban időző társulatánál is.

Már a mult számunkban is ilyenformán kezdtek színházi tudósításunkat, és most azért tartjuk szükségessé ezt újból ismételnit, mert többen közönségünk köréből nehezteltek a kissé szigorú és komoly kritika miatt. „Hogyan lehet, — mondták többen, — ezt a társulatot lekritizálni, mikor még ilyen jó társulat nem volt városunkban, a többi csepürágó truppot egekig magasztalták, ezt a jó társulatot pedig megkritizálják!“ De mindezeknek nincs igazuk, mert a miket már mondtunk is, ez egy olyan társulat, a melyre nézve sértés volna az agyondicsérés alkalmazni, a melynek sorában olyan művészi erővel találkozunk, a kikkel szembe csak a szigorú és komoly kritika van megengedve.

Még egyet kell konstatálnunk. Azt t. i., hogy a női kalapok dolgában nőközönségünkhöz intézett felszólításunk legnagyobb részben sikertelen maradt, és most is akad sok olyan szerencsétlen néző, a ki az előadás helyett csakis az előtte ülő hölgy kalapjában gyönyörködhetik. De hagyjuk ezt, mert hiszen úgy is hiába beszélünk!

Általánoságban konstatálnunk kell, hogy Mezei Kálmán valóságban csudát tett közönségünkkel. Estéről-estére telt házak előtt játszottak. Helyes és idejénvaló gondolat tehát, hogy éppen most fognak hozzá komolyan a színpártoló egyesület megalakításához. Jövő számunkban bővebben fogunk a színpártoló egyesület eszméjével foglalkozni. A mi az egyes előadásokat illeti, mindenképp el kell konstatálnunk kell és dicsérettel kell kiemelni a pontos összjátékot. Minden egyes szereplő jól tudja a szerepét és látszik, hogy az összes darabok jól össze vannak gyakorolva.

Szerdán Verő György kitűnő operettjét „A doktor kisasszonyok“ adták a márczius tizenötödiki általános mulatozások miatt félig telt ház előtt. A doktor kisasszonyok közül különösen *Reviczky* tűnt ki temperamentumos játékával. *Berczik* szépen énekelte a darab legdallamosabb énekszámait. *Bogyó* kitűnő Suncius, *Kiss Pista* pedig remek vidéki földbirtokos volt *Rajz* Ödön és *Szabó Pál* sport-kosztümjeikben jól adták a nyaraló gavallérokat.

Csütörtökön Gorkij borzalmas realizmussal megírt színművében „Az éjjeli menedékhely“-ben aratott sikert a társulat. Erről az előadásról csakugyan csak a legnagyobb elismerés hangján szólhatunk *Ignát, Lőrinczy* Erzsé és Aranka, *Jávor* Aranka, *Polgár, Kiss Árpád, Kiss Pista, Niczkyné* Ilona, *Heltai, Rajz* Ödön, *Tukoray, Bogyó, Ujfalusi* mind teljes művészettel játszottak. Alig lehetne egyik játékát művészet dolgában a másik felé emelni.

Pénteken zónaelőadásban a „Drótos tót“-ot játszották zsufolt ház előtt szép sikerrel.

Vasárnap délután „Lumpáczius Vagabundus“-sal mulattatták a gyermekeket, este pedig a „Menyecskék“ új irányú és kidolgozású népszimnű vonzotta a szépszámu közönséget. *Lőrinczy, Rajz* Ödön, *Berczik Margit, Reviczky Etel* és *Kiss Pista* ez estén igen jól játszottak. Külön ki kell emelnünk *Bogyót*, ki szép sikereit jelentékenyen gyarapítja estéről-estére. A „Menyecskék“ előadása eleinte kissé vontatottan ment, de azután belemelegedtek s valamennyien elismerésre és dicséretre méltón játszottak.

Hétfőn „Bob herceg“ ment zónában teljesen zsufolt ház előtt. A czimszerepben *Reviczky Etellel*, ki ez estén brillirozott jó hangjával s eleven, ügyes játékával. Az előadás igen jó volt s a szereplők szép sikert arattak.

Kedden „Niobé“ adták nagy közönség előtt a *Harkányi* Gizella búcsú fellépteül. — A közönség zajos ovációkban részesítette az énekesnőt, ki ügyes játékával, szép alakjával és kellemes hangjával meghódította a színházlátogatókat. *Bogyó* indispozícióval küzdött, *Berczik* kedvesen játszott, jól énekelte, *Szabó Pál* a többi

szereplőkkel együtt megállotta helyét, *Rajz* Irénke kecsesen táncolt.

Szerdán az „Aranyvirág“ ujdonság került színre; csütörtökön „Órnagy“ ur“ vigjáték, ujdonság; pénteken két előadás, délután: „Hőfehérke“ gyermekelőadás, este: „Makranczos hölgyek“ operett, ujdonság; szombaton „Madarász“ operette; vasárnap két előadás, délután: „Bob herceg“ zóna, utolsó előadás, este: „A bajusz“ operette, ujdonság, s ezzel a társulat befejezi itt működését. melylyel a közönség is teljesen megvolt elégedve. Hiszük, hogy a társulat is!

Hírek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek. Tisztelettel a „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala.

A nagyrőczei polgármester választás. Folyó hó 26 an lesz Nagyrőczen a polgármester választás. A város, sőt az egész megye közönsége nagy érdeklődéssel néz a választás eredménye elé, annyival is inkább, mert itt nem annyira személyekről van szó, mint inkább pártokról. Márczius hó 21-ikén járt le a pályázati határidő. Hogy hányan és kik adták be pályázatukat, arról tudósítást nem kaptunk.

Kinevezés. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter az andrassói állami kisdudóvó intézethez óvónőnek kinevezte Zsigmond Jankát, aki a hivatali esküt f. hó 21-ikén letette s állását elfoglalta.

Egyházfelügyelők választása. A nagyrőczei ág. ev. egyház felügyelőjévé dr. Vieszt Károly nagyrőczei ügyvéd, a berzétei ev. ref. egyház felügyelőjévé pedig Mariássy Andor rakotyási földbirtokos választott. Ugyanitt egyháztanácsossá Mariássy István aljegyzőt választottak meg.

Halálhírek. Patay János, Rimaszombat város nyug. pénztárnoka s az ev. ref. egyház presbitere folyó hó 22-ikén 90 éves korában elhunyt. A puritán jellemű, nyílt őszinteségéről és egyenes lelkiségéről városunkban ismert tisztaság hosszú időn át szolgálta a várost, mint pontos lelkiismeretes pénztárnok. Halála városzerte őszinte részvétet keltett. Soós Ferenc timar opósát, Soós Gyula helybeli kereskedő és Soós Lajos posta- és távirtdai s. titkár nagyatyjukat gyászolják az elhunytban, kinek hült tetemét folyó hó 24-én helyezik örök nyugalomra.

Alsó- és felső-vályi Kalas Anna rimaszécsi postamesternő, ki kedves modorával és hivatalos pontosságával közbecsülést érdemelt, élte virágában folyó hó 18-án rövid szenvedés után meghalt. Temetése folyó hó 20-án nagy részvét mellett ment végbe s a lesújtott család iránt általános a részvét.

Csillag Móri és nejét mélyen lesújtotta Rózsi k nevé 10 éves kis leányuknak — a losonci leányiskola növendékének — még a mult héten bekövetkezett elhunyt. A szülők egyetlen kis leányukat veszítették el, s a lesújtó csapás őszinte részvétet kelt.

Mayer Alajos helybeli róm. kath. egyházi — kit mindenfelé csak „Lojzi“ néven ismertek — folyó hó 22-én 57 éves korában meghalt, 23-an temették el.

Márczius 15. a vidéken. Még mindig jönnek hozzánk a tudósítások a vidéken megtartott marcz. 15. hazafias ünnepélyekről. *Tornallyán* az ev. ref. templomban ünnepi istentisztelet volt, este pedig a Fehérlő szaladobán bankett volt az intelligencia részvételével. Különösen szép tósztot mondtak: Hevessy Bertalan nagybirtokos és Dr. Király Kálmán ügyvéd. — *Kokovan* az olvasó és társalgókör rendezett szép ünnepélyt, melyen Banczik Samuel elnök tartott hatatos ünnepi beszédet s Fűzi Rezső, Jerem Olga és Spielberg Ármu szavaltak szépen — nagy tetszés mellett. Az ünnepélyt bankett követte, melyen Banczik Samuel és Lipták Endre mondtak sikerült poharköszöntőt. A kokovai iparoskör is diszgyűléssel ünnepelt s Havas Ignac tartott alkalmi hazafias beszédet. — *Klenócson* is volt hazafias ünnep, melyen Mikulás János tartott felolvasást, Topscher Gyula szavalt s Mikulás Etel, Szlatiszky Endre és Helyvig Ede szép sikerrel adtak elő alkalmi színjátékot.

Jóteköny adomány. A rimamurány-salgótarjáni vasmű-részvénytársaság a Klenócson felállítandó kisdudóvó intézet céljaira 600 koronát ajándékozott.

Eljegyzés Szelkovits István vármegyei tisztviselő f. hó 15-én eljegyezte Braun Gizella vármegyei irnoknőt.

A „Szegény-Gyermek-Konyhá“-ban, melyet Rimaszombat és vidék jóteköny nőegyesülete 1903. évi december hó 9-én nyitott volt meg s a melyben 4 hónapon át 47, Rimaszombat vidékeről az áll. el. iskolába járó tanköteles gyermek nyert szorgos felügyelet mellett meleg ebédet és meleg napközi otthont, a nőegyesület nemesszívű elnökének, Samarja Jánosnénak páratlan áldozatkészsége, Rimaszombat város derék képviselőtestületének, — illetőleg humanus polgármesterének Dr. Kovács Lászlónak pártfogása mellett és a helybeli virágzó pénzintézetek és a jószívű nagyközönség buzgó támogatásával — f. hó 22-én délelőtt fényes és diszes közönség jelenlétében volt az utolsó ebéd. Utána a leányiskola egyik termében özv. dr. Marikovsky Istvánné a nőegyesület fíradhatatlan, lelkes igazgatója és a szegénykonyhának is lelke és főintézője gyönyörű beszédében mondott köszönetet mindazoknak, akik ez emberbaráti intézmény létesítése, fenntartása és gondozása körül bármivel is közreműködtek. A könnyekig megható szavakra Gömörvármegyének minden szépért, jóért és nemeseért híven dolgozó, munkás tanfelügyelője Dr. Ruissner György felelt s a közoktatási kormány nevében is hálás köszönetet mondván, a szegény iskolás gyermekek napközi otthontát bezárta. Erre Baksay István kir. tanácsos, a hivatalos ügyben elfoglalt Lukács Géza elnök megbízásából, az áll. el. iskolai gondnok, Dr. Kovács László polgármester Rimaszombat város közönsége, Törköly József igazgató pedig a tantestület nevében mondtak szép beszédeket; egy élénk tekintetű kis fiúcska végül a pártfogoltak háláját tolmácsolta meghatóan.

Ellenőrző tanácskozás A helybeli egy. prot. főgimnázium tanári kara a II. félévre szóló ellenőrző tanácskozását f. hó 19-én tartotta meg a diákok szorgalma, tudása és erkölcsi magokiviselete felett. A tanácskozás eredményéről a gyengéknek, hanyagoknak, avagy a viseletben is kifogásoltak talált tanulók szülőit az osztályfőnökök, illetőleg az igazgatóság hivatalosan értesíteni fogja még a hét folyamán.

Köszönetnyilvánítás. Mindazoknak, kik felejtetetlenül férjem elhunytával akár szóval, akár levélben, nemkülönben a végtisztességtételén személyes jelenlétükkel szívesek voltak mélyeségű bánatomat részvétőkkel enyhíteni, ez uton fogadják szíves köszönetemet. — Nem mulaszthatom el nyilvánosan is halás köszönetemet kifejezni nagytiszteletű G lauf Pál ág. ev. főesperes urnak és az egyházi Presbitérium tagjainak; nemkülönben tek. dr. Kovács László polgármester urnak és a városi tisztikarnak is, kik nagy elismerésükkel fejezték ki részvétüket, boldogult férjem tevékeny munkásságáért. — Ezen szép, lelkemben örökre maradandó kegyeletért, fogadják mindannyian halás köszönetem kifejezését.

Rimaszombat, 1904. márczius 20-án.

Özv. Szontagh Károlyné.

Husvétli szünet. A rimaszombati egy. prot. főgimnáziumban a husvétli szünet f. hó 26-án délben veszi kezdetét és tart április 10-ig bezárólag.

Hangverseny. A helybeli róm. kath. Olvasóegylet saját alapítókegye gyarapítására április 4-én hangversenyt rendez, melyen lesz szavalat, czimbalomjáték, felolvasás, ének duett, melodráma, tárogató. A programot jövő számunkban közöljük.

Az ideai fősorozás városunkban folyó hó 21-én vette kezdetét. Rimaszombat városa volt az első s azután a járás hadkötelesei állottak a bizottság elé. Az eredményről jövő számunkban referálunk.

A szinpártoló egyesület megalakítása céljából városunk polgármestere f. hó 22-én értekezletet hívott össze, melyen Mezei Kálmán szinigazgató is megjelent. Határozatilag kimondták, hogy a városi képviselőtestületnek, illetve a tanácsnak javasolni fogják a besztercebányai munkácsi szinikerületbe való beépést, s a szinpártoló egyesület végleges megalakítása érdekében a kaszinó vigalmi bizottságával együtt a lépéseket megteszik.

Megégett fiu. Szelezén mult szombaton Berki Kálmán 4 éves cigány gyermek egy bokor aljában gyufával játszott, a bokor meggyult s a fiu ruhája is lángot fogott, a szerencsétlen gyermek annyira összeégett, hogy estére meghalt. — Az esetet a bíróságnak bejelentették, mely a törvényszéki boncolást elrendelte, f. hó 21-én meg is ejtették ezt s a nyomozás megindított.

Tévhír. Az utóbbi időben megyszerte elterjedt azon tévhír, hogy a megyei gazdasági egyesület a tulajdonát képező csikólegelőt eladta. Mint illetékes helyről értesülünk, e hír a valóságnak nem felel meg; az egyesület a legelőt, a megyei gazdaközönség szolgálatára továbbra is fenntartja.

Rimaszombati vásárok napjainak megváltoztatása. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy Rimaszombat r. t. városban a f. é. márczius hó 25. és 26-ára eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi márczius hó 23-án és 24-én, a f. évi május hó 14. és 15-ére eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi május hó 16-án és 17-én, a f. évi augusztus hó 28-ra és 29-ére eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi augusztus hó 29-én és 30-án s végül a f. évi szeptember hó 3-ikára eső havi állatvásár ez évben kivételesen f. évi szeptember hó 17-én tartassék meg.

Egészségügyi kimutatás folyó évi február 1-től 29-ig. Vörheny: Ispánmező 3 (meghalt 1), Nándrás 1, Gortvakisfalud 2 (meghalt 1), Lipócz 6 (meghalt 2), Tiszolcz 4 (meghalt 1), Csucsom 12, Feketelehota 2 (meghalt 1), Feketepatak 15 (meghalt 9), Gacsalk 11 (meghalt 3), Nagyszilabos 3 (meghalt 1), Ochtina 1 (meghalt 1), Pelsűcz 3, Pétermány 10, Szalócz 1, Alsó-Szuba 2, Pelsűcz-Ardó 2 (meghalt 1), Putnok 1, Ragály 1, Zádorfala 4 (meghalt 3), Rozsnyó 10 (meghalt 4); kanyaró: Béna 6, Rimaszécs 4, Sajópüspöki 1, Tiszolcz 3; roneselő-toroklob: Czákó 1 (meghalt 1), Klenócz 1, Likérgyár 1, Dernő 5, Abafalva 2 (meghalt 1); hasi-hagymáz: Redova 1, Alsószuba 1, Putnok 1, Dobsina 2; járványos fültőmirigylob Zubogy 33; bárányhimlő: Ragály 3; gyermekágyi láz: Aggtelek 1.

Nyilvános számadás. A tornallyai községi leányiskola által 1904. évi márczius hó 5-én a községi leányiskola „Segély alap”-ja javára táncmulatsággal egybekötött színelőadás alkalmával befolyt jegyekből: 161 kor. 20 fill. felülfizetésekből: 57 kor. 40 fill. összesen: 218 kor. 60 fill. Ebből levonva a 100 kor. 31 fill. összes kiadást, a tiszta maradvány 118 kor. 29 fillér. Felülfizettek: Szentiványi Józsefné 10 kor., Kovács Miklós 5 kor., ifj. Hevessy László 4 kor., Hamos Árpád 3 kor. 60 fillér, Szentmiklóssy Béla, Király János (Szeged) 3—3 kor., Zsigmond László 2 kor. 40 fillér, özv. Nendtvich Gusztávné (Bpest), dr. Király Kálmán, Kovács Pál, ifj. Bottlik Andor 2—2 kor., Záborszky Sándor 1 kor. 60 fillér, Bauhofer Kornél 1 kor. 60 fillér, dr. Ferderber Jakab 1 kor. 40 fillér, Fischer Margitka 1 k. 20 fillér, Varga Boldizsár, Dezső Gusztáv, Zahonyi János, Pályi Károly, Polgár Julia 1—1 kor., Kerekes Istvánné, Csóti Erzsébet, Saliga József, Deésy Sándor, Kovács Kálmán, Hubay Béla 80—80 fillér, Berecz Lajos, Sexty Ödön, Lénárd Sándor, Lenkey György 60—60 fill., Csaplár Alajos, Szepesi Andor 20—20 fillér. — Összesen 57 kor. 40 fillér. — Ugyanitt közzétettl jegyezzük, hogy a 300 drb. színelőadás egybekötött meghívó dr. Király Kálmán szíves adománya. — Ugy a jelenvolt közönségnek, mint a felülfizetőknek nemes szívü áldozatkészségeért, valamint a helybeli ipartestületnek a színpadi díszleteknek-, Blechner Mór urnak pedig a színpadhoz használt deszkáknak ingyen használatra való szíves átadásáért halás köszönetét nyilvánítja

Tornallyán, 1904. évi márczius hó 16-án.

a községi leányiskola vezetősége.

Szerkesztői üzenetek.

K. Több hírünk is elmaradt térszűke miatt a mult számból, most pótoljuk

D. M. Róce. Most nem közölhetjük; kívánatos volna abban a lapban rektifikálni, a hol a tudósítás megjelent.

A „Tompa”-szállodában
Gede István vendéglős kitünő minőségű putnoki ó-bort — utczán át kimérve — literenként 30 krért árusít. 7—*

Hirdetés.

Rimaszombatban, Jánosi utca 38. sz. alatt a vásártérhez közel fekvő emeletes házban az emeleti lakás 1904. évi május hó 1-től bérbeadó; de maga az egész ház, tágas udvar és a Rima folyóig terjedő rendezett gyümölcsös és veteményes kert szabad kézből örök áron is eladó Szerényi János.

Kiadó lakások.

Tamásfalán (a volt Molnár Lajos-féle házban) két lakás: az egyik 4 szobás, a másik 2 szobás, a hozzá tartozó mellékhelyiségekkel 1904. év május hó 1-től bérbe kiadó. — A lakások megtekintése, valamint a feltételek iránt értekezhetni lehet Szabó József mészáros tulajdonossal. 7—*

Saját termésü bor-eladás.

Alulírott tisztelettel értesitem a nagyjérdemű közönséget, miszerint Deák Ferencz-utczai lakásomon kitünő minőségű és zamatu valódi almágyi régi tőkén termelt hegyi bor, literes pecsételt üvegekben 35 és 40 krért kapható.

Üvegre letét külön 5 kr.

Továbbá: a Ferencz-utca 6 szám alatt lévő épületben a törvényszék megyeháza és új gimnázium közelében

egy 3 szobás utczai lakás

hozzátartozó mellékhelyiségeivel folyó évi május hó 1-től bérbe kiadó. — Rimaszombat, 1904. január hó.

Benyó Béla,
11—* almágyi szőlőbirtokos és bortelmező.

Gőzmalom eladás vagy bérlet.

Gömörmegeében Alsó-Felső-Balog községben fekvő, vasmőrlésre berendezett, egy hengerszék, két kő, három hengerszita és kendertörővel ellátott gőzmalom, haláleset miatt azonnal szabadkézből eladó vagy bérbeadó. Bővebb felvilágosítást nyújt özv Lovcsányi Sománé Felsőbalogon, vagy Medveczky Sándorné Rimaszombatban.

1—3

Pályázat.

A Gömörmegeei Nép- és Iparbank számgyakor noki állásra pályázatot hirdet. Javadalmazás: 1000 kor. rendes évi fizetés és megfelelő évi jutalom.

Felhívtnak mindazok, akik ezen állást elnyerni chajtnák, hogy kereskedelmi iskola elvégzését, esetleg eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányait folyó évi április hó 30-ig alulírott igazgatóság címére küldjék be.

Az állás azonnal elfoglalandó.

Rimaszombat, 1904. márczius hó 15.

2—2. Az igazgatóság.

Bérbeadó.

Kossuth-utca 1 szám alatt Herzog Zsigmond féle üzlethelyiség szobával együtt bérbeadó. — Felvilágosítást ad: Kern Adolf. 3—*

Csődtömegeladási hirdetemény.

Vb. Mojses József pohorellai lakos csődtömegéhez tartozó és a csődleltár 57—327. tételei alatt felvett és 1763 korona 50 fillérre becsült különféle butorok, felszerelési tárgyak és üzleti áruknak a csődválasztmány által írásbeli zárt ajánlat utján eladása határozottván el, a venni szándékozók felhívtnak, hogy 400 korona bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlataikat folyó 1904. évi április hó 6-ának déli 12 órájáig alulírott csődtömeg-gondnoknál nyújtsák be.

Az ajánlatok elfogadása tárgyában a csődválasztmány folyó 1904. évi április hó 7-én délután 2 órakor a rimaszombati kir. törvényszék pertárában tartandó ülésében fog határozni, esetleg ugyanakkor szóbeli árverést tartani.

Vevő köteles a megvett ingókat azonnal átvenni és a vételárat azonnal lefizetni. A vételi illeteket a vevő viseli.

A csődleltár, valamint az elárverezendő ingók Pohorellán a községi jegyző közbenjöttével megtekinthetők. Nagyróce, 1904. évi márczius hó 5-én.

Botto Gyula, csődtömeggondnok.

Gömöri Ede

vendéglőjében jó minőségű csongrádi bor literenként 30 krért kapható házakhoz kihordva.

Értesítés.

Alulírott értesitem Rimaszombat város és vidékének hölgyeit, hogy megboldogult édes atyám: Safranka Dániellel hosszú éveken át közösen vezetett és jó hírnévnek örvendett

női ruhaszabó-műhelyünket

továbbra is fentartom és azt — mint eddig — saját felügyeletem alatt vezetni fogom, miért is erről tudomást venni és engem gyakori megrendeléseikkel felkeresni tisztelettel kérem.

Leánya-növendékek ugy helyből, mint vidékről — a ruhavarrás és szabás elsajátítása céljából — felfogadtnak, sőt 1—2 vidéki növendéket teljes ellátásra is elfogadok.

A t. hölgyközönség szíves pártfogását kérve vagyok kiváló tisztelettel

Rimaszombat, 1904. márczius hó.

Özv. Percz Lajosné,
szül. Safranka Irma.

2—3.

Hirdetemény.

87. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. járásbírótság 1903. évi Sp. II. 175/3. számú végzése következtében Bodon József ügyvéd által képviselt özv. Henney Kálmáné javára Lokcsánszky Lajosné ellen 62 korona s jár. erejéig 1904. évi január hó 18-án fogantatott kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 614 koronára becsült következő ingóságok, u. m. házi-butorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. bíróságnak 1904. V. 37/2. számú végzése folytán 62 kor. tőkekövetelés, ennek 1903. évi november hó 27-ik napjától járó 5% kamatai, és eddigi összesen 28 korona 54 fillérben bíróilag megállapított költségek erejéig Rimaszombatban alperes lakásán leendő eszközzésére 1904. évi április hó 2-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Ezen árverés a gömörmegeei nép- és iparbank javára 100 korona tőke s jár. erejéig és a rimaszombati fogyasztási szövetkezet javára 84 korona 06 fillér erejéig szintén meg fog tartatni.

Rimaszombat, 1904. márczius hó 21.

Gasko, kir. bir. végrehajtó.

Eladó.

A Deák Ferencz-utca 12. szám alatti bolthelyiség összes lakó és mellékhelyiségeivel s a Tompa-utczára néző kerttel. — valamint az Andrassy-ut 3-ik szám alatt 18 öl front széles, 258 □ öl területű építési hely szabad kézből eladó.

Ugyanitt két szoba, konyha, éléstárból álló udvari lakás 1904. évi május 1-étől bérbe kiadó. — Értesítést ad: Institoris Endre ügyvéd Rimaszombatban. 3—3

Hirdetemény.

55. sz. — Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyrócei kir. járásbírótság 1904. Sp. I. 109/3. számú végzése által dr. Vieszt Károly ügyvéd által képviselt nagyrócei takarékpénztár végrehajtató javára Prészada János és társai ellen 9900 korona tőkekövetelés és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 657 koronára becsült ló, sertések, igásszekér, lóralvaló szerszám, fegyver, széna és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladtnak.

Mely árverésnek az 1904. évi V. 64/5. számú kiküldött végzése folytán a helyszínen, vagyis alperesek lakásán Jolsvataploczán leendő eszközzésére 1904. évi márczius hó 28-ik napjának délelőtti 9 órája kintüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítettéshöz jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni a törvényes következmények terhe mellett el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdeteménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik. Nagyróce, 1904. évi márczius hó 17-én.

Holló Arzén, kir. bir. végrehajtó.